

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1189/2025
14.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Рајковића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Миодрага Златковића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К.бр.44/23 од 20.11.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 41/25 од 03.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Рајковића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Миодрага Златковића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К.бр.44/23 од 20.11.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 41/25 од 03.06.2025. године, у односу на повреду закона из члана 438. сав 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтеви за заштиту законитости **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту К.бр.44/23 од 20.11.2024. године оглашени су кривим окривљени ВВ, окривљени АА и окривљени ББ да су извршили кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. Кривичног законика, за које су осуђени на казне затвора и то окривљени ВВ у трајању од две године у коју се урачунава време за које је био лишен слободе у периоду од 05.09.2021. године до 06.09.2021. године, окривљени АА у трајању од две године и окривљени ББ у трајању од две године и шест месеци. Окривљенима је истом пресудом изречена мера безбедности одузимање предмета ближе наведених у изреци пресуде, а окривљеном ВВ и окривљеном АА

враћени су предмети ближе наведени у изреци првостепене пресуде и одлучено је о трошковима кривичног поступка на начин одређен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр. 41/25 од 03.06.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених ВВ, АА и ББ и пресуда Вишег суда у Пироту К.бр.44/23 од 20.11.2024. године је потврђена, док је оптужени ВВ обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка насталих пред судом правног лека о чијој висини ће Апелациони суд одлучити посебним решењем.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Бојан Рајковић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 3) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде преиначи и окривљеног АА ослободи од оптужбе и одлучи да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, као и да у смислу члана 488. став 3. Законика о кривичном поступку извршење правноснажне пресуде одложи односно прекине;

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Миодраг Златковић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) у вези члана 406. став 1. тачка 2), члана 300. став 1. и члана 68. став 1. тачка 10) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и списе предмета врати на поновни поступак и одлучивање првостепеном или другостепеном суду, као и да у смислу члана 488. став 3. Законика о кривичном поступку извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Врховном јавном тужиоцу сходно члану 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених су неосновани у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у преосталом делу недозвољени.

Браниоци окривљених у поднетим захтевима за заштиту законитости наводе да је побијаним пресудама учињена битна повреда из кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се према одредбама законика о кривичном поступку не могу заснивати. Као незаконит доказ браниоци у захтевима означавају исказе саслушаних сведока миграната ГГ, ДД и ЂЂ, а који сведоци су испитани на записнику ВЈТ у Пироту дана 05.09.2021. године, када још увек није била донета наредба ВЈТ у Пироту о проширењу истраге у односу на окривљеног АА, те окривљени АА и његов бранилац нису присуствовали

саслушању наведених сведока, а које наводе истиче и бранилац окривљеног ББ, адвокат Миодраг Златковић у поднетом захтеву.

Овакви наводи од стране Врховног суда оцењени су као неосновани, а како су исти већ истицани и у жалби на првостепену пресуду и као такви били предмет оцене другостепеног суда, о чему је другостепени суд дао довољне и јасне разлоге на страни три, пасус пет и страни четири, пасус један образложења пресуде, то дате разлоге и овај суд прихвата и на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Врховни суд је приликом одлучивања имао у виду одлуку Врховног суда Кзз.бр. 195/21 од 11.03.2021. године, на коју се бранилац окривљеног ББ у захтеву за заштиту законитости позива, али иста по оцени овог суда није од значаја за другачију одлуку суда.

Даље у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адвокат Бојан Рајковић указује да се побијане пресуде заснивају и на још једном незаконитом доказу, а то су искази полицијских службеника ЕЕ и ЖЖ који су на главном претресу потпуно остали код својих изјава датих у истрази, а који суштински садрже интерпретацију онога што им је окривљени АА наводно рекао и показао у циљу одговора на питања полицијских службеника о томе где се налазе мигранти, што по наводима браниоца представља исказ осумњиченог дат органу гоњења без испуњености законских услова за давање одбране органу поступка.

Овакви наводи од стране Врховног суда такође су оцењени као неосновани, а како су исти већ истицани и у жалби на првостепену пресуду и као такви били предмет оцене другостепеног суда о чему је другостепени суд дао довољне и јасне разлоге на страни четири пасус два образложења пресуде, дате разлоге овај суд прихвата и на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП, при чему Врховни суд указује да су полицијски службеници сведочили о радњи коју су предузели и о сазнањима до којих су непосредно дошли, па су супротни наводи браниоца оцењени као неосновани.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА наводи да је побијаним пресудама учињена и повреда закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП и с тим у вези наводи да је суд погрешном применом члана 68. став 1. тачка 10. ЗКП и члана 71. тачка 5) ЗКП повредио начело непосредности у извођењу доказа и повредио право окривљеног и браниоца да постављају питања сведоцима, с обзиром да је одбијен предлог одбране да се сведоци испитају на главном претресу, при чему повреду закона из члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП означава у захтеву и бранилац окривљеног ББ, адвокат Миодраг Златковић.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву наводи да у побијаним пресудама није утврђено која су лица била у возилу код окривљеног АА, ко је изашао из тог возила, те није јасан закључак суда да су се управо лица наведена у оптужници налазила у возилу овог окривљеног с обзиром да их у том возилу нико није затекао и да су исти пронађени више од два сата након заустављања окривљеног, да је окривљени регистрован такси возач који нема овлашћења да легитимише лица која превози нити може да одбије вршење јавног превоза, те отуда није могао да зна да се исти нелегално налазе на територији Републике Србије, а којим наводима бранилац оспорава утврђено чињенично стање и указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућности подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 68. став 1. тачка 10), члана 71. тачка 5), члана 438. став 2. тачка 3) и члана 440. ЗКП то су у овим деловима захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених одбачени као недозвољени.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарићс.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томићс.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић